

Det var en Slags Afvænningskur, som disse Foreninger bleve underkastede. Var denne Tanke bleven gennemført reelt, vilde de militære og civile Foreninger være blevne behandlede ens; men medens Forslaget ganske rigtigt gennemførtes for de civile Foreningers Vedkommende, er dette ingenlunde Tilfældet med de militære. Der er det saaledes, at medens man med den ene Haand i Løbet af tre Aar tager deres Statstilskud fra dem, giver man det i alt Fald væsentligt tilbage med den anden Haand. Det forklares saaledes i den Skrivelse, der er aftrykt under Nr. 199, at efterhaanden som disse Bevillinger gaa nedad, skal der til Gengæld gives Foreningerne Bevillinger i Uddannelsesøjemed, for at de befalede Krigsspil kunne finde Sted. Disse Krigsspil tillægger man en uhyre Betydning. Det siges med Gravalvor i denne Skrivelse, at vore Officerer staa noget tilbage i Uddannelse, som Hærførere i Forhold til fremmede Staters Officerer, fordi de ikke have Krigsspil nok. Og til dette og andre Ting, som der tales bevæget om i denne Skrivelse, skal der bevilges store Beløb, saaledes at det i alt løber op til 17,750 Kr., som i Virkeligheden gives tilbage, naar Bevillingerne til de militære Foreninger ere tagne bort. Det finde vi ingen Anledning til at gaa med til. Vi synes, at de militære Foreninger skulle behandles paa samme Maade som de civile. Vi ere derfor med til Nedsættelserne, men ikke til de foreslaaede Forhøjelser.

Under Nr. 248 findes der et Ændringsforslag, der var det første, som den ærede foregaaende Taler (K. M. Klausen) omtalte. Det gaar ud paa, at Forsvarsministeren bemyndiges til at afhænde Magasinerne i Allinge, Svaneke og Neksø samt den Kommandanten paa Bornholm tidligere tillagte Embedsjord og til at anvende det herved indkomne Beløb af i alt 10,000 Kr. til Opførelse af et Magasin med Smedie ved Stavsdal for Bornholms Væbnings Batteri og Eskadron. Dette Forslag maa vi fra vor Side modsætte os. Vi maa modsætte os, det allerede af den Grund, at der ikke er nogen Anledning til at anvende 10,000 Kr. yderligere paa Bornholms Væbning, men ogsaa fordi det sammenblander to Ting, som ikke paa nogen Maade bør sammenblandes, nemlig en Indtægt for Staten og en Udgift for Staten. Vi kunde have taget under Overvejelse, om vi vilde tiltræde Forslaget, hvis det var formuleret saaledes, som det burde have været formuleret, nemlig dels som et

føres som Indtægt de Penge, som man forventer at faa ind ved Salget af disse Magasiner og af den Embedsjord, som Kommandanten paa Bornholm har, og dels som et Udgiftsforslag, hvori man foreslaar at anvende 10,000 Kr. til Opførelse af et Magasin med Smedie. Det er ganske urigtigt, at man i eet Forslag samler baade et Indtægts- og et Udgiftsforslag. Det bliver en Tilsøring af Udgiften, og det medfører ogsaa, at man ingen Steder rigtig kan se, hvad man har solgt, og hvad man har faaet ind. Det er lige som den første Spire til en Opfattelse, som jeg hidtil kun har set gjort gældende her i Landet af Kammerherre Scavenius, nemlig at de Ting, som henligge til Militærets Brug, skulde tilhøre Militæret paa en saadan Maade, at det havde Ret til at afhænde dem og anvende de derved indkomne Midler i militære Øjemed, og man saa skulde kunne sige, at saa kostede det ikke Staten noget. Jeg haaber, at det ikke er Meningen, at denne Opfattelse skal gro frem af denne lille Spire, men jeg har fundet det rigtigst at gøre opmærksom derpaa allerede her for at gøre mit til at hindre, at den gror frem.

Endelig skal jeg anbefale til Tingets Velvillie Ændringsforslag Nr. 249 og Nr. 257, hvor mine politiske Venner og jeg for første Gang ere med til at stemme for Forslaget om en højere Løn til Arbejdere og Funktionærer paa Hærens og Marinens Værksteder. I Fjor under Finanslovbehandlingen udtalte jeg, at efter at man havde givet alle Officerer og Underofficerer højere Løn, kunde man ikke blive ved at nægte Arbejderne ogsaa at faa en rimelig Lønforhøjelse. Der er mange af disse Arbejdere under Staten, der ere lønnede paa en saadan Maade, at det er umuligt for dem som Familieforsørgere at skaffe det absolut nødvendige til deres Families Underhold. Der er mange af disse Arbejdere, der have en Løn af under 3 Kr., og mange, der have en Løn af 3 Kr. paa Arbejdsdage og ingenting paa de Dage, hvor der ikke arbejdes. For en saadan Løn kan en Familie her i København ikke skaffe sig de nødtørftigste Livsfornödenheder, det er umuligt. For ca. 3 Kr. om Dagen lader det sig ikke gøre at skaffe Bolig, Føde, Klæder til Mand, Hustru og 3 Børn. Men det er utilbørligt og uforvarsomt at opretholde den Tilstand, at Staten lønner et ikke ringe Antal af sine Arbejdere saaledes, at disse med deres Familier ikke kunne komme igennem med Lønnen, ikke kunne skaffe, hvad der er